

Når døden rykker nærmere...

Det er svært at tale om døden, fordi tilstanden er så definitiv, så uafvendelig. Svært er det måske også, fordi man ikke rigtig ved, hvad der ligger på den anden side af døden. Tankerne melder sig, når man er til begravelse, når man sidder i kirken og tager afsked med en kær ven, eller når man står ved en sygeseng på hospitalet og tænker på, om personen i sygesengen nu også nogensinde kommer på benene igen.

Og måske går tankerne også til ens egen død. Kommer jeg i himlen eller i helvede? Eller kommer jeg måske et helt tredje sted hen? Ned i jorden kommer jeg helt sikkert, enten som en hel figur eller som kremeret, men hvor er *jeg* henne? Hvor bliver *jeg* af? Min følelse af at være mig selv, at være lige præcis den person som jeg føler at jeg er, den følelse som kaldes *min sjæl*, måske min udødelige sjæl som man siger i nogle religioner, hvor bliver den af?

Hvis jeg bliver kremeret dvs. brændt ved en høj temperatur, bliver min sjæl så også brændt? Eller har min sjæl forladt kroppen længe inden mit legeme kommer i ovnen? Du tænker måske, at det er nogle underlige tanker at gøre sig, men er det nu også det? Faktisk tror jeg, at rigtig mange mennesker tænker på døden, når de bliver ældre, men det er nok de færreste, som sætter ord på deres inderste tanker.

Men døden kommer nærmere dag for dag, når man bliver ældre, og ingen ved på forhånd, hvornår den sidste dag er levet. På film dør de fleste ældre mennesker meget smukt og værdigt, de dør en rolig død, hvor de efterhånden langsomt holder op med at trække vejret. Og sådan kan døden også komme i det virkelige liv, men det er ikke så ofte.

Når man spørger, så ønsker de fleste mennesker at dø pludseligt, de vil gerne blive ramt af et hjerteslag, mens de står midt i livets efterår, og så bare være væk. Men måske tænker de også på, hvad der så sker bagefter. Tænker på at hvis de faldt om på gaden eller på badeværelset, så ligger de ligesom bare der. Tænker på hvem der skal komme og finde dem, hvad der videre sker med kroppen og hvad der sker med *jeg* 'et, med sjælen. Kan den bare spadserer ud af badeværelset og lukke døren efter sig? Og hvor går den så hen? Hvis man tror på reinkarnation, så ved man at sjælen vil lede efter et nyfødt barn, som den kan flytte ind i. En smuk tanke, men ikke helt realistisk i vores samfund.

Men døden rykker nærmere, jo ældre man bliver. Døden kommer til os alle på et tidspunkt, og måske skulle vi begynde at tale lidt mere med hinanden om døden. Måske skulle vi sætte ord på de tanker og overvejelser, som følger med at blive gammel og tale med vores jævnaldrende om at døden nærmer sig. For det gør den jo. Og på et eller andet tidspunkt, så er den der.

21. januar 2014 /rev 23.04.2014. Josée Linnemann

Mail: joseelinnemann@dadlnet.dk www.joseelinnemann.dk